

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobce: **L. Č.**, bytem P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 13.3.2016 proti
rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2016 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 6.11.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 13.3.2016 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2016 č.j. X, jímž zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 6.11.2015, kterým mu byl odňat ode dne 20.11.2015 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 27.10.2015 již není invalidní pro invaliditu prvního stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 15.1.2016 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 12.1.2015 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není nadále invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X., odd. B, položce 1b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-30%, a žalobci s přihlédnutím k profesi byla přiznána horní*

hranice daného rozmezí, tj. 30%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nemohlo být námitkám žalobce vyhověno.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho jeho zdravotní stav, který stručně popsal, nadále odpovídá invaliditě prvního stupně a byl nedostatečně zjištěn i chybně posouzen; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí po novém posouzení zdravotního stavu a vrácení věci žalované. (K žalobě byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí.)

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 27.10.2015 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 12.1.2016 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobce nebyl uznán nadále invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, a dle lékaře OSSZ podle položky 1a) přílohy vyhlášky, kdy mu byla přiznána míra poklesu pracovní schopnosti 10% a naproti tomu dle lékaře ČSSZ se jedná o položku 1b) přílohy vyhlášky, tudíž žalobci byla přiznána míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (datum zániku invalidity: 27.10.2015, tj. datum jednání /OSSZ/; žalobce byl uznán invalidním pro částečnou invaliditu, nyní invaliditu prvního stupně, od 30.3.2005).

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 29.3.2016 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 15.1.2016 bylo žalobci doručeno dne 22.1.2016.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 23.6.2015 za účasti odborného lékaře z oboru tuberkulózy a respiračních nemocí i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření plicním lékařem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou jsou chronické bronchiektazie obou dolních laloků plic, středně těžká forma s trvalou symptomatologií, funkčně lehká až středně těžká ventilační porucha obstrukčního typu; anamnesticky stav po opakovaných pneumoniích, včetně abscedujících. Komise konstatovala, že se u žalobce jedná o středně těžké funkční postižení dolních cest dýchacích, uvedené v kapitole X, oddílu B, položce 2b) přílohy vyhlášky, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti při

rozmezí 25-40% % horní hranici 40%, která byla zvolena vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění. Dle komise žalobce není schopen práce spojené s větší fyzickou námahou, práce v prašném prostředí s dráždivými výpary v potravinářství, ale je schopen lehčí fyzické práce spíše na zkrácený úvazek, tedy je schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Invalidita prvního stupně nadále trvá s datem vzniku 30.3.2005, když celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti je 40%. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (*dle § 4 citované vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů*). Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno i shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 15.1.2016* a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá ponechání invalidity prvního stupně, s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 23.6.2016 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2016 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 6.11.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatrnil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 40%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (10 a 30% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobce nebyl nadále uznán invalidní.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity prvního stupně, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 27/2016-23 ze dne 12.9.2016, neboť rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či by vyhověla v řízení o námitkách jeho námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 6.11.2015.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto žádnému z účastníků nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 12. září 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně